

ΕΥΔΕ

Υδρευσης - Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης

Υδρευση - Το Έργο

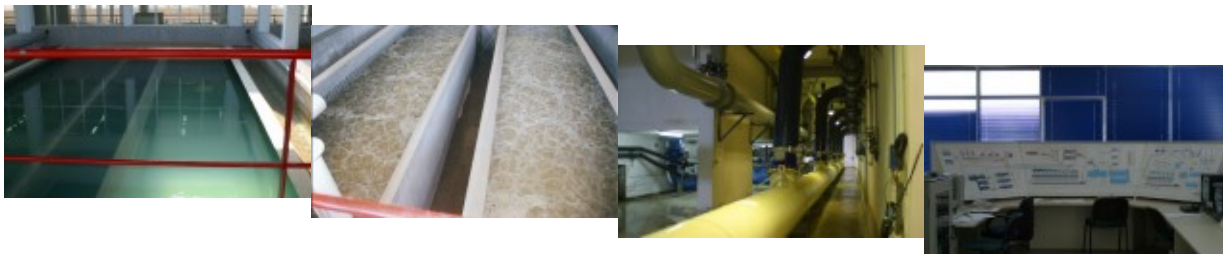
Η ιδέα ενός μεγάλου έργου που θα μπορούσε να λύσει μακροπρόθεσμα και με επάρκεια το πρόβλημα ύδρευσης της Θεσσαλονίκης με τη μεταφορά νερού από τον ποταμό Αλιάκμονα συλλαμβάνεται αρχικά τη δεκαετία του 1970. Ο σχεδιασμός του έργου παίρνει μορφή με τις μελέτες των ετών 1975-1977 κατασκευάζονται όμως μόνο ορισμένα, μεμονωμένα τμήματα.

Τα έτη 1992-1997 ο σχεδιασμός επικαιροποιείται, σε σχέση και με τη χωροταξική εξέλιξη της περιοχής, εκσυγχρονίζεται ως προς την προβλεπόμενη επεξεργασία του νερού και επεκτείνεται προς τα ανατολικά ο αγωγός διάθεσης πόσιμου νερού.

Το έργο ξεκινά από την θέση Βαρβάρες (Φράγμα Αλιάκμονα), 40 περίπου χιλιόμετρα ανάντη των εκβολών του ποταμού Αλιάκμονα. Μέσω της ενωτικής διώρυγας το νερό μεταφέρεται με ελεύθερη ροή μέχρι τον Αξιό σε μήκος 50 χιλιομέτρων. Στη συνέχεια μέσω του σίφωνα του Αξιού, μήκους 1,5 χιλιομέτρου και κλειστού αγωγού μήκους 8,5 χιλιομέτρων, μεταφέρεται στο αντλιοστάσιο της Σίνδου. Από εκεί προωθείται με αντλίες, μέσω αγωγού μήκους 4,7 χιλιομέτρων, στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας νερού (Διυλιστήρια).

Στα διυλιστήρια ακολουθείται μια πολύπλοκη διαδικασία καθαρισμού μέσα από καθίζηση, κλίνες άμμου, φίλτρα άνθρακα, οζόνωση, χλωρίωση κλπ, που εξασφαλίζει στο νερό την υψηλή του ποιότητα.

Το καθαρό πόσιμο νερό καταλήγει σε μια δεξαμενή χωρητικότητας 75.000 κυβικών μέτρων και διανέμεται μέσω αγωγών μήκους 36 χιλιομέτρων, στις υφιστάμενες δεξαμενές ύδρευσης, Διαβατών, Ευόσμου, Πολίχνης, Νεάπολης, Βλατάδων, Τούμπας και Καλαμαριάς, μέσω των οποίων εξυπηρετούνται τα δίκτυα της πόλης.

